

Ο βίος του Αγίου Θεόδωρου του Στρατηλάτη

Δεν είναι γνωστό πότε ακριβώς γεννήθηκε αλλά η γέννηση του τοποθετείται στα τέλη του 3ου αιώνα. Από νεαρός διακρινόταν για την εξωτερική του εμφάνιση αλλά και την ρητορική του ικανότητα. Όπως μαθαίνουμε από τον βιογράφο του, ήταν ηγετικός χαρακτήρας και ξεχώριζε για την ηθική του. Από νεαρή ηλικία ακολούθησε τον δρόμο του στρατιωτικού. Λόγω των αρετών που ανέπτυξε και των χαρισμάτων που διέθετε, γρήγορα ανήλθε στην στρατιωτική ιεραρχία του ρωμαϊκού στρατού, λαμβάνοντας το βαθμό του στρατηλάτη, κάτι σαν το σημερινό στρατηγό. Η φήμη του, για όλους αυτούς τους λόγους έφτασε γρήγορα και στα αυτιά του αυτοκράτορα Λικινίου ο οποίος τον κάλεσε, για να τον γνωρίσει από κοντά. Ο Λικίνιος μαθαίνοντας πως είναι χριστιανός, πίστεψε πως θα είναι μια καλή ευκαιρία να προσηλυτίσει τον Θεόδωρο, στην δική του θρησκεία και με επιστολή που του έστειλε, τον παρότρυνε να θυσιάσουν από κοινού στους Θεούς. Ο διπλωμάτης Θεόδωρος, αρνήθηκε ευγενικά, του απήντησε πως θα ήταν καλύτερα να τον επισκεπτόταν σε κάποιο του ταξίδι στην Ηράκλεια, φέρνοντας μαζί του και τα είδωλα για να δείξουν ενώπιον του λαού. Ο Λικίνιος επισκέφτηκε την Ηράκλεια.

Στο μυαλό του όμως, άλλο σχέδιο είχε ο Θεόδωρος. Αφού τον υπεδέχθη σε μια λαμπρή τελετή, του ζήτησε τα είδωλα με σκοπό να αποδώσει ο ίδιος τιμές σε αυτά. Όταν όμως τα πήρε, τότε τα κατακερμάτισε και τα έδωσε σε φτωχούς ώστε να τα πουλήσουν. Όταν αντιλήφθηκε ο Λικίνιος τι έπραξε ο Θεόδωρος, διέταξε τη σύλληψη του. Ο Θεόδωρος σταθερός της πίστεως του, αντιστέκεται στην πίεση του αυτοκράτορα να θυσιάσει στα είδωλα, παρά την απειλή του για βασανιστήρια. Δεν υποκύπτει με αποτέλεσμα να οδηγηθεί στην φυλακή. Αρχικά τον γδύνουν και εν συνεχεία τον μαστίγια που στην άκρη τους είχαν μολυβένια σφαιρίδια. Ο Θεόδωρος πάλι δεν μετανόησε και έτριψαν κεραμίδα πάνω στις κομματιασμένες σάρκες του και τον έριξαν στη φυλακή. Μετά από επτά ημέρες ο Αυτοκράτορας, και αφού δεν ενέδωσε ο Θεόδωρος, διέταξε να τον σταυρώσουν. Του κάρφωσαν χέρια και πόδια και βασάνισαν, ακρωτηρίασαν το κορμί του. Έτσι τον παράτησαν μέχρι την επόμενη, όπου και θα μάζευαν τη σορό του. Την επόμενη μέρα ενώ οι στρατιώτες πήγαν να τον πάρουν τον είδαν πάνω στον σταυρό αρτιμελή. Οι στρατιώτες το ανέφεραν στον αυτοκράτορα και αυτός ζήτησε την εκτέλεση του. Οι ίδιοι αρνήθηκαν και εκτελέστηκαν. Δεύτερο απόσπασμα τότε πήγε να εκτελέσει τη θέληση του Αυτοκράτορα. Ο κόσμος όμως μαθαίνοντας το θαύμα, είχε σπεύσει, με αποτέλεσμα να εμποδίζονται από τις αντιδράσεις του κόσμου οι στρατιώτες. Ο Θεόδωρος τους είπε ότι είναι καιρός να πάει να βρει τον Κύριο. Έτσι οι στρατιώτες τον εκτέλεσαν κόβοντας το κεφάλι του. Το τέλος της ζωής ήρθε στις 8 Φεβρουαρίου του 319μ.Χ.